

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1587/06
12.09.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Vesne Popović, Jasminke Stanojević, Mirjane Grubić i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužioca AA, koga zastupa punomoćnik AB advokat, protiv tužene BB, koju zastupa punomoćnik BA, advokat, radi predaje, vrednost spora 800.000,00 dinara, odlučujući o reviziji tužene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Negotinu Gž.1190/05 od 9.5.2006. godine, u sednici održanoj 12.9.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužene izjavljena protiv presude Okružnog suda u Negotinu Gž.1190/05 od 9.5.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Negotinu I P.287/05 od 7.9.2005. godine, usvojen je tužbeni zahtev tužioca pa je obavezana tužena da mu putem fizičke deobe preda u svojinu i državinu $\frac{1}{2}$ stambene zgrade - kuće sa određenim delom placa dimenzija i karakteristika bliže opisanih u izreci. Tuženi je obavezan da tužiocu na ime troškova spora isplati 62.250,00 dinara.

Navedenom drugostepenom presudom odbijena je kao neosnovana žalba tužene i prvostepena presuda je potvrđena.

Protiv pravosnažne drugostepne presude tužena je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu na osnovu člana 399. ZPP pa je našao da je revizija neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka a, ZPP na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a ni bitna povreda iz tačke 12. iste odredbe na koju se u reviziji ukazuje. Suprotno tvrdnji revidenta Vrhovni sud smatra da su izreke nižestepenih presuda jasne i ne protivureče i mogu se sa sigurnošću ispitati.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je po osnovu sudske odluke postao suvlasnik sporne nepokretnosti i tužena je obavezana da trpi upis prava svojine. U ranijoj parnici tužilac nije tražio predaju nepokretnosti u sudržavinu niti deobu. Između stranaka je u toku spor radi raskida ranijeg zaključenog ugovora o doživotnom izdržavanju. Tužena osporava tužiocu pravo na sudržavinu nepokretnosti.

Na tako utvrđeno činjenično stanje, pravilno je primenjeno materijalno pravo kada je tužbeni zahtev usvojen i kada je tužena obavezana da $\frac{1}{2}$ nepokretnosti preda u državinu tužiocu (što se može upodobiti i predaji u sudržavinu) i kada je obavezana da trpi deobu nepokretnosti.

U suvlasničkom režimu kada ne postoji sporazum suvlasnika o načinu korišćenja suvlasničke stvari ili deobi, svaki suvlasnik može tražiti uređenje upravljanja i korišćenja zajedničke stvari po pravilima iz člana 141. do 147. Zakona o vanparničnom postupku, odnosno deobu zajedničkih stvari po odredbama 148. - 154. Zakona o vanparničnom postupku. Međutim, u slučaju osporavanja prava svojine ili prava na sudržavinu (zajedničkog korišćenja nepokretnosti) ili prava na deobu isticanjem materijalno pravnih prigovora koji odlažu deobu ili onemogućuju sudržavinu, svaki suvlasnik može podneti tužbu radi predaje nepokretnosti u sudržavinu sa zahtevom za deobu bez obzira na činjenicu što je pravo svojine utvrđeno ranijom sudskom odlukom.

Prema tome, ako jedan suvlasnik onemogućuje drugog suvlasnika u zajedničkom korišćenju suvlasničke stvari (član 14. Zakona o osnovama svojinsko pravnih odnosa) drugi suvlasnik u smislu člana 37. u vezi člana 3. istog Zakona može zahtevati predaju suvlasničke stvari u sudržavinu.

Imajući u vidu izloženo, neosnovani su revizijski navodi u kojima se ističe da je vođenje ove parnice bilo nepotrebno i da je svoje zahteve tužilac mogao ostvariti u vanparničnom postupku.

Na osnovu člana 405. ZPP odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

mz